

ELEVTHERVVS EPS VNIVERSIS ECCLESIS p gallie prouincias dno militanti
indno salutem. **M**agno munere misericordie di totius eccle catholice multiplicata
sunt gaudia. cum multos populos addm seruitum festinare cognouimus. Qua
de re necessarium iudicauimus vos instruere. vt escas quas uitate uos audi uims.
irrationaliter non respiciatis. Scitis fas legis latorem omnia docuisse. quae
creauit ds erant ualde bona. Et ipsa perse uernas ait. Non quod inquinat in os
conquinat hominem. sed quod ex ore deore. Vnde constat non debere refutare
escas communes quas ds ad cibos tribuit fidelibus suis. Et in actibus aptoz de
mundis escis legitur ita. Postera autem die iter illis facientibus. domesticis cum petro.
& appropinquantibus ciuitati. ascendit petrus in superiora ut oraret circa horam
sextam. & cum esuriret uoluit gustare. Iasantibus autem eis. cecedit super eum mentis ex
cessus. & uidit celum apertum. & descendens uas quoddam linteum magnum quatuor uicibus
summitti de celo in terram. in quo erant omnia quadrupedia et serpentina terra. & uola
tilia celi. & facta e uoce ad eum. Surge petre. occide & manduca. At autem petrus.
Absit dne. quia nuqua manducaui omne comune & immundum. Et uox iterum
secundo ad eum. Quae ds purificauit. tunc commune dixeris. Hoc autem factum est
p petro & statim receptum e uas in celum. De accusationibus clericorum sup quibus
consulti nris sumus. quia omnes eorum accusationes officio e ad sedem apostolicam deferre
firma tantum epoz iudicia huc deferantur. ut huius scilicet sedis auctoritate finiantur
sicut ab apostolis eorumque successoribus multorum concessu epoz iam definitum e. nec in eorum
ecclesiis alii aut proponant. aut ordinent. antequam huc eorum iusta terminentur
negotia. quoniam quauis liceat apud prouinciales metropolitanos atque primates eorum
uentilare accusationes uel criminationes. non tamen liceat definire eis ut predictum est.
Reliquorum uero clericorum apud prouinciales & metropolitanos ac primates. et uentilare
& iuste finire liceat. Iudicantem tamen oportet cuncta crimina & ordine rerum
plena inquisitione discutere. praeterea interrogandi ac proponendi. adiciendi que pacien
tia ab eo. ut abiecto ambarum partium. limata sint ^{sauiore} plenius ^{omnia}. nec litigantibus
iudex prius uelit sua sententia obuiare. nisi quando ipsi iam p actus omnibus nihil
habeant in questione quod proponant. & tam diu actio uentilet. quousque ad rei ueritatem
perueniatur. Frequenter interrogari oportet. ne aliquid praeter missum forte maneat
quod annexi conueniat. Inducere enim non modice ad inquirendum dandus sunt. ne
aliquid prope agi aliquamque parte uideant. quia per surreptionem multa inlicita
sepe contingunt. Nisi tamen absque legitimo & idoneo accusatore fiat. Nam & dominus noster
ihesus christus iudam furem esse sciebat. sed quia non e accusatus. ideo non e cecidit. & quicquid inter apostolos
egit. p dignitate ministerii ratum mansit. Nam si leges sancti accusatores quales sunt discutimus
quantomagis ecclesiasticae regulae. Docent enim terrestria & humana quae sint ecclesiastica atque ce
lestia. De accusationibus uero conuincialibus ita legitur esse statutum. si quis super quolibet clerico pul
sandum crediderit. Inpunita in qua consistit ille qui pulsatus fuerat actiones.
nec estimat eum alibi aut longius adiudicium pertrahendum. Ille uero qui pulsatus fuerit.
si iudicem suspectum habuerit. liceat appellare primum. Caueant etiam iudices
ecclesie. ne absente eo cuius causa uentilatur sententiam proferant. irrita enim erit.

8